

Особливе місце у стратегічному наборі університету займають PR-стратегії [1].

Список використаних джерел

1. Перебийніс В. І. Зв'язки з громадськістю (паблік рілейшинз) : навч. посіб. / В. І. Перебийніс, К. В. Перебийніс. – Полтава : ТОВ РІК, 2005. – 120 с.
2. Перебийніс В. І. Маркетингове управління споживачами послуг : монографія / В. І. Перебийніс, В. М. Трайно. – Полтава : ПУЕТ, 2015. – 323 с.
3. Перебийніс В. І. Менеджмент і маркетинг: навч. посіб. / В. І. Перебийніс, Л. М. Бойко, В. В. Писаренко та ін. ; за ред. В. І. Перебийніса. – Полтава : ФОП Говоров С. В., 2007. – 344 с.
4. Перебийніс В. І. Операційний менеджмент : навч. посіб. / В. І. Перебийніс, В. В. Писаренко, О. М. Помаз, В. О. Василенко та ін. ; за ред. В. І. Перебийніса. – Полтава : ПДАА, 2008. – 664 с.

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ СТУПЕНЕВОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Ю. В. Іванов, к. е. н., доцент;

О. А. Спориш, к. е. н., доцент;

Л. В. Іржавська, асистент

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Освітня галузь України перебуває у постійному процесі реформування починаючи з 1991 року. Зокрема, створення національної програми «Освіта» (1993), конституції України (1996), прийняття «Закону про освіту» (1996) та «Закону про вищу освіту» (2002) сприяли процесам переорієнтування системи освіти України до вимог сучасності, визначених ринковими умовами. Розвиток і удосконалення системи освіти суттєво ускладнювалося економічними кризами 90-х років, стійким радянським менталітетом, бажанням ліквідувати стандарти радянського часу та неможливістю створити нові підходи та стандарти.

Приєднання України до Болонської системи та Європейського простору у 2005 році вплинуло на початок формування освітнього середовища з урахуванням вимог європейських країн, хоча і на даний час його ефективність залишається під питанням.

Незалежність та намагання перейти до ринкових механізмів господарювання починаючи з 1991 року освітній простір України залишається реально незмінним ще досить тривалий час. Залишаються профтехучилища для отримання робітничих професій, технікуми здійснюють набір абітурієнтів на навчання після 9-ти та 11-ти класів, інститути та університети здійснюють набір на навчання в основному за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста. До 1997 року випускники технікумів та коледжів мають можливість зарахування на скорочений термін навчання (зменшений на 1,5 року) з урахуванням академічної різниці у відповідності до планів інститутів та університетів. Лише з 1997 року починається набір за інтегрованими навчальними планами, які розроблені для коледжів і технікумів з урахуванням змін у навчальних планах інститутів та університетів. Це був початок ступеневої освіти в реальній дії, коли отримавши диплом молодшого спеціаліста можна було продовжити навчання за ОКР спеціаліста з 3-ого курсу, тим самим не збільшуючи терміну навчання.

На даний час система освіти, переживши декілька хвиль реформування, поступово набуває логічної структури та ступенів, які зрозумілі і населенню і працівникам освітнього простору.

По перше, школярі розуміють що потрібно навчатися для проходження зовнішнього незалежного оцінювання знань (ЗНО) та формування високого середнього балу атестату, що дозволяє отримати можливість навчання на наступному рівні у вищій школі за кошти держави (держзамовлення). Відсутність сертифікатів ЗНО та низький середній бал атестата говорить про можливість навчання лише у професійно-технічних училищах і ускладнює процес вступу до вишу.

Аналізуючи ступеневу освіту слід зазначити, що на даний час ступеневість може бути реалізована як через безперервну програму підготовки, так і диференційовано, відповідно до структури ступеневості.

До моменту прийняття нового Закону України «Про вищу освіту» підготовка фахівців здійснювалася за освітньо-кваліфікаційними рівнями «Молодший спеціаліст», «Бакалавр», «Спеці-

ліст» і «Магістр». На даний час вища освіта здобувається за відповідними ступенями молодшого бакалавра, бакалавра, магістра, доктора філософії, доктора наук. Прийняття законодавчих актів з новими галузями знань, спеціальностями, ступенями та іншими змінами у галузі вищої освіти, спричинили певні неузгодження між майбутніми абітурієнтами, студентами вузів I–II та III–IV рівнів акредитації. Крім того, подальша організація діяльності вищих навчальних закладів, не маючи, як раніше, затверджених стандартних норм і правил, викликає занепокоєння.

Таким чином, питання ступеневої освіти в Україні визначає як нові пріоритети розвитку вищів так і перелік питань, які слід вирішувати для забезпечення якості підготовки спеціалістів різних галузей народного господарства України.

СЕРТИФІКАЦІЯ МАРКЕТОЛОГІВ ЗА ПРОГРАМОЮ «ОРГАНІЗАЦІЯ МАРКЕТИНГОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»

Н. В. Карпенко, д. е. н., професор

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

В умовах посилення конкуренції, невизначеності бізнес-середовища набуває значущості кадровий потенціал підприємств, компаній, малих бізнес-структур тощо. Виникла потреба у фахівця нового рівня підготовки, яка формується рівнем професійного зростання з позицій поглиблення не тільки теоретичних знань, а й практичних компетенцій.

Маркетингова освіта в Україні здійснюється під пильним контролем професійної громадської організації ВГО «Українська асоціація маркетингу», провідної кафедри маркетингу ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана». За 25-річну діяльність першої кафедри маркетингу в Україні з метою поглиблення та доопрацювання професійних компетенцій маркетологів декілька разів переглядалися та оновлювалися освітньо-кваліфікаційні характеристики бакалаврів і магістрів, в яких формувалися оновлені, спрямовані на вимоги роботодавців професійні навички.